

19 Νοεμβρίου 2014

Ιησούς Χριστός, όλοι ξέρουμε αυτό το όνομα, όμως πόσοι Τον ξέρουμε;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Οι πιο πολλοί δεν Τον κατάλαβαν, δεν μπόρεσαν να αποδεκτούν την ταπείνωσή Του, την ανεξικακία Του, αυτό που πρόσφερε σε όλους αδιακρίτως.

Πολλοί είναι αυτοί που ακόμα Τον αμφισβητούν, Τον κατηγορούν, Τον βλασφημούν μη μπορώντας να εννοήσουν την μεγαλωσύνη Του.

Δεν μπορούν να καταλάβουν το κέρδος διαμέσου της εκούσιας “ήττας”, δεν μπορούν να αποδεκτούν ότι καλούνται και οι ίδιοι να χάσουν ώστε να κερδίσουν, να απολέσουν το καλό τους προφίλ και σαν άσημοι να γίνουν τελικά σημαντικοί.

Οι περισσότεροι είμαστε χριστιανοί-θεατρίνοι, είμαστε “χριστιανοί των καλλιστείων”.

Μας νοιάζει το προφίλ μας, η εικόνα μας, το κύρος μας, η άποψη της ομήγυρις και όχι η σχέση μας με τον Χριστό, η σχέση μας με τους άλλους.

Ο Χριστός κατάντησε παρείσακτος της ζωής μας, κατάντησε για άλλη μία φορά ο “βλάσφημος διδάσκαλος” που τόλμά να μιλά για κάτι πιο βαθύ από τα ατομικά μας “πνευματικά κατορθώματα”. Μας μιλά για κοινωνία αγάπης, για συγχώρεση, για την απώλεια του “εγώ” μας.

Ο Χριστός μας προτρέπει να κάνουμε “τούμπα” την ζωή μας. Να φέρουμε τα πάνω κάτω σε σχέση με αυτά που ο εκκοσμικευμένος μας χριστιανισμός μας καλεί να ζήσουμε.

Κάποιοι ίσως είναι υποψιασμένοι ότι αυτό που ζούν μέσα στην Εκκλησία δεν είναι χριστιανικό, γιατί; Γιατί δεν έχουν χαρά, γιατί ενώ ζούνε μέσα στο Σώμα του Χριστού είναι σαν να ζούνε μέσα στο σώμα της μιζέριας, της σοβαροφάνειας, του καθωσπρεπισμού, της αλαζονείας, του εγωισμού.

Εγκλωβισμένοι μέσα σε μικροπρέπειες, σε “όχι”, σε “πρέπει”, σε ηθικούς κανόνες τελειοποιήσεις της “έξωθεν καλής μαρτυρίας”.

Δεν είναι εύκολο να αποδεκτείς ότι τόσα χρόνια, αν και ήσουν άνθρωπος της Εκκλησίας, ζούσες χωρίς Χριστό. Δεν είναι εύκολο να αποδεκτεί κανείς ότι ο χριστιανισμός που βίωνε και ίσως ακόμα βιώνει είναι κάποιο κεκαλυμένο ψυχολογικό τρικ για να μεταλλάσσει τις ενοχές του σε τιμωρία-λύτρωση, και τον Χριστό σε έναν υπέρτατο δικαστή της ζωής που μπορεί να εξαγοράσει κάνοντας “τα θελήματά” Του.

Μερικοί από εμάς Τον ψάχνουμε. Ψάχνουμε όχι κάποιο απομινάρει του Χριστού, αλλά Τον ίδιο. Ψάχνουμε για τον Χριστό των Πατέρων της Εκκλησίας και όχι τον Χριστό του ηθικισμού και της μιζέριας.

Τον αναζητούμε όχι γιατί “πρέπει” να Τον βρούμε, αλλά γιατί θέλουμε...

Νιώθεις την ανάγκη να Τον βρεις. Να κοινωνήσεις μαζί Του, να γίνεις οίκος Του, και ο Οίκος του να γίνει Πατρίδα σου...

Μερικοί άλλοι Τον έχουνε βρει. Είναι λίγοι...

Ασήμαντοι για εμάς. Άνθρωποι που δεν τους “πιάνει το μάτι” σου.

Ζουν σε σπηλιές, σε δρόμους, σε σπίτια, σε ερημιές, σε πόλεις. Ζουν παντού αλλά και πουθενά.

Ζουν στον κόσμο, για τον κόσμο, έχοντας πεθάνει όμως για τον κόσμο...

Ιησούς Χριστός. Ποιος δεν ξέρει αυτό το όνομα; Όλος ο κόσμος!

Ποιος όμως Τον ξέρει;

Πηγή: imverias.blogspot.gr